

Arrest

nr. 68 736 van 18 oktober 2011

in de zaken RvV X / IV, RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X
X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2011.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 9 en 16 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 23 mei 2011 het Rijk binnen en dienden op 24 mei 2011 een asielaanvraag in. Op 20 juli 2011 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mevrouw M. B. (eerste verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Rahovicë (gemeente Preshevë, Zuid-Servië) en bezit u de Servische nationaliteit. Twintig jaar geleden overleed uw eerste man S.. U woonde toen in Biljace (gemeente Bujanoc). Vijf jaar later trad u traditioneel in het huwelijk met I. S. (O.V. 6.818.431) en kwam hij u in Biljace vervoegen. De bureu, die familieleden van uw eerste man zijn, waren niet opgezet met het feit dat uw partner nu in het huis van S. kwam wonen. Ze hadden uw partner niet graag, ze negeerden hem en soms gebruikten ze scheldwoorden tegen hem. Ook u werd door deze familieleden van uw eerste echtgenoot uitgeschilden en gekleineerd. U bezocht hieromtrent het dorpshef. Hij sprak met deze bureu, waardoor de problemen niet meer verslechterden, maar ook niet stopten. Tijdens de oorlog in 1999 bracht u uw dochter, D. B. (O.V. 6.818.416), naar uw vader en twee broers in Rahovicë omdat u dacht dat ze daar veiliger zou zijn. Daar vielen een dag later echter een groep Servische gemaskerde militairen binnen. Ze sloegen uw twee broers, D. begon te huilen, waardoor zij ook werd geslagen en flauwviel. De eerste jaren ondervond ze geen last, maar sinds een zevental jaar kampt ze, omwille van die gebeurtenis tijdens de oorlog, met psychische problemen. Ze begint te trillen, ze heeft het koud, loopt verloren en herkent u soms niet. Voor deze problemen bezocht ze een arts, Dr. F. A., in Prishtinë (Kosovo). De therapie bestond uit praatsessies en ze moest ook medicijnen nemen. Ze werd hierdoor wel geholpen en voelde zich kalmer. In februari kreeg uw dochter te horen dat ze binnen zes maanden met de medicatie zou mogen stoppen. Ze herviel echter, waardoor de medicatie opnieuw opgevoerd moest worden. Omdat u hier genezing wil zoeken voor uw dochter besloot u Servië te verlaten samen met uw partner en met uw dochter D.. U arriveerde in België op 23 mei 2011 en diende de volgende dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw Servisch paspoort, afgeleverd op 9 mei 2011 en een Belgisch medisch attest betreffende uw dochter D., afgeleverd door Dr. D., te Marche op 8 juli 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw verklaringen en de verklaringen afgelegd door uw dochter D. tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal omtrent het feit dat zij, omwille van de gebeurtenissen die ze tijdens de oorlog in 1999 meemaakte (gehoorverslag CGVS, p. 7 en gehoorverslag CGVS dochter, p. 9-10), de laatste zeven jaar met psychische problemen kampt en schrik heeft van de Serviërs (CGVS, p. 7, 9, 11 en CGVS dochter, p. 8, 10 e.v.), dient vastgesteld te worden dat uit uw dochter haar verklaringen blijkt dat, hoewel ze sinds 2004 kampt met deze psychische problemen en angst heeft voor Serviërs, ze pas in september 2010 een poging deed Servië te verlaten om naar Zwitserland te vertrekken. Ondanks het feit dat ze verklaarde zich in Zwitserland beter en kalmer te voelen, keerde ze toch na amper drie weken vrijwillig terug naar Servië (CGVS dochter, p. 7-8). Het is uiterst bevreemdend dat iemand die constant schrik heeft voor Serviërs, vrijwillig naar Servië terugkeert. Uit haar verklaringen blijkt tevens dat zij, ondanks haar beweerde vrees voor de Serviërs, perfect in staat was in 2007 gedurende tien maanden als verkoopster te werken – waarmee ze stopte louter om te gaan studeren (CGVS dochter, p. 6) – en daarna van eind 2007 tot begin 2009 zonder problemen als radiopresentatrice werkte (CGVS dochter, p. 5-6). Uw dochter gaf voorts ook aan dat ze, toen ze gedurende 5 maanden in 2007 een hogere opleiding volgde, – met uitzondering van een Servische professor die van haar en nog andere studenten geld eiste – met geen enkele andere Servische professor enige moeite had (CGVS dochter, p. 4-5). Tot slot blijkt uit uw dochter haar verklaringen dat zij om de drie weken met een vriendin of met haar zus E. op stap ging in het dorp of in de stad (CGVS dochter, p. 3) en dat ze ook met u op bezoek ging bij familieleden (CGVS dochter, p. 6). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen in ernstige mate uw dochter haar beweerde vrees voor de Serviërs.

Voorts blijkt uit zowel uw verklaringen als uit de verklaringen van D., dat zij voor haar psychische problemen – ze verliest haar controle, vindt haar familie slecht, kan niet goed eten en slapen, verliest levenslust en begint te trillen (CGVS, p. 9 en CGVS dochter, p. 11) – door haar Kosovaarse arts, Dr. F. A., goed behandeld werd. Uw dochter gaf vooreerst te kennen dat deze arts een hele goede dokter was en dat ze tevreden was over de behandeling die ze kreeg (CGVS dochter, p. 9, 12 en 16). Betreffende

deze behandeling van Dr. A. – praatsessies en het innemen van medicatie – stelde zowel u als uw dochter meermaals dat deze goed hielp en dat D. zich telkens beter voelde (CGVS, p. 7 en 9-12 en CGVS dochter, p. 12 -14). U verklaarde immers dat uw dochter zich soms maanden perfect in orde voelde en helemaal niet ziek leek (CGVS, p. 9-11). Ze was dan ook, zoals hierboven reeds aangegeven, gedurende lange periodes perfect in staat te werken, te studeren en uit te gaan. Tot slot blijkt tevens uit de verklaringen van D. dat haar arts ervan overtuigd was dat hij haar, indien ze verder de voorgeschreven medicatie zou innemen en zijn adviezen zou opvolgen, zou kunnen genezen (CGVS dochter, p. 15).

U gaf tevens aan uit Servië vertrokken te zijn omwille van problemen met uw burens in Biljace. Deze burens – allen familieleden van uw eerste echtgenoot die in 1991 overleed – konden het niet verkroppen dat uw tweede partner bij u in het huis van uw eerste echtgenoot introk. Ze negeerden jullie en scholden jullie uit (CGVS, p. 8). Uw partner en uw dochter gaven tevens aan dat de burens uw beide dochters lang geleden geslagen hebben (gehoorverslag CGVS partner, p. 6 en CGVS dochter, p. 15). Er dient te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde problemen van louter intrafamiliale en eventueel gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn en als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, personen die behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve deze problemen met de familieleden van uw eerste echtgenoot, met niemand anders problemen kende (CGVS, p. 15).

Voorts heeft u geen concrete feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u voor uw problemen met deze burens geen of onvoldoende beroep kon/kan doen op de hulp en/of bescherming van de in Servië aanwezige autoriteiten. U verklaarde weliswaar eenmalig het dorpshoofd aangesproken te hebben omtrent deze problemen. Hij sprak uw burens aan en ondanks het feit dat daardoor de problemen niet verergerden, stopten ze ook niet (CGVS, p. 8). U noch uw partner brachten vervolgens de autoriteiten op de hoogte (CGVS, p. 8 en CGVS partner, p. 6). Uw partner zijn verklaring dat hij schrik had en het niet erger wilde maken (CGVS partner, p. 6), is niet afdoende ter verantwoording van deze nalatigheid. Het is immers de taak van de autoriteiten om de openbare orde te bewaren, op te treden tegen inbreuken daartegen en de burgers te beschermen. De autoriteiten kunnen echter niet optreden als ze niet op de hoogte worden gebracht van de feiten. Bovendien verklaarden zowel u als uw partner de laatste jaren voor jullie vertrek naar België nooit problemen gehad te hebben met de politie of andere autoriteiten in Servië (CGVS, p. 14 en CGVS partner, p. 7). Internationale bescherming kan evenwel pas worden ingeroepen wanneer alle nationale rechtsmiddelen op redelijke wijze zijn uitgeput. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u heeft nagelaten te doen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (Avdi Bajrami). Uit de info blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten.

Uit dezelfde informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat, voor het geval dat de multi-etnische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er een aantal stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie / politioneel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt in Servië immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Verder werden in de loop van 2008 initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Albanees, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor

verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Servisch paspoort toont enkel uw identiteit, nationaliteit en herkomst aan, dewelke door mij niet worden betwist. Het Belgisch medisch attest bewijst dat uw dochter psychische problemen heeft, wat door mij evenmin in twijfel wordt getrokken.

Ook inzake de asielaanvraag van uw partner, I. S. en van uw dochter, D. B., heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing voor mijnheer I. S. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit het dorp Bercevac (gemeente Preshevë) en bezit u de Servische nationaliteit. Sinds uw traditioneel huwelijk met M. B. (O.V. 6.818.424) - vijftien jaar geleden - woont u samen met haar en uw twee stiefdochters, D. B. (O.V. 6.818.416) en E. B., in het huis van M. haar overleden eerste man in het dorp Biljace (gemeente Bujanoc). De bureu, allen familieleden van de eerste man van uw partner M., waren niet opgezet met het feit dat u bij haar in het huis bent ingetrokken. Ze vroegen u waarom u daar was gekomen en waarom u met M. gehuwd was. Ook M. werd door hen onder druk gezet het huis te verlaten en een lange tijd geleden werd uw jongste stiefdochter E. B. door hen geslagen. Sinds een zevental jaar heeft uw stiefdochter D. psychische problemen. Ze ging naar een dokter in Kosovo om te genezen, maar jullie zagen dat genezing niet mogelijk was. Uit angst voor de familieleden van de eerste man van uw partner en omdat u hier genezing wil zoeken voor uw stiefdochter besloot u Servië te verlaten samen met uw partner en met uw stiefdochter D.. U arriveerde in België op 23 mei 2011 en diende de volgende dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw Servisch paspoort, afgeleverd op 9 mei 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw partner, M. B., werden uiteengezet (gehoorverslag CGVS, p. 5-6). In het kader van haar asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

[Het onderdeel motivering uit de beslissing inzake M. B. wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uw Servisch paspoort doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort betreft enkel uw identiteit, nationaliteit en herkomst, dewelke door mij niet worden betwist.

Ook inzake de asielaanvraag van uw stiefdochter, D. B., heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.4. De bestreden beslissing voor mevrouw D. B. (tweede verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit het dorp Biljace (gemeente Bujanoc, Zuid-Servië). U bezit de Servische nationaliteit. Tijdens de oorlog in 1999 werd u door uw moeder, M. B. (O.V. 6.818.424), naar uw grootvader en uw ooms in Rahovicë (gemeente Preshevë) gestuurd omdat u daar veiliger zou zijn. Daar vielen een dag later echter een groep Servische gemaskerde militairen binnen. Ze sloegen uw twee ooms, u begon te huilen, waardoor u ook werd geslagen en flauwviel. De eerste jaren ondervond u geen last, maar sinds een zevental jaar kampt u, omwille van die gebeurtenis tijdens de oorlog, met psychische problemen. U slaapt niet goed en soms denkt u dat uw familieleden Serviërs zijn en u kwaad willen doen. U maakte de middelbare school af, maar moest na een 5-tal maanden al stoppen met uw hogere studies omdat een Servische professor geld eiste in ruil voor goede punten. U heeft het tevens moeilijk wanneer u Servische politieagenten op straat ziet. Voor deze problemen bezocht u een arts, Dr. F. A., in Prishtinë (Kosovo). De therapie bestond uit praat sessies en u moest ook medicijnen nemen. U voelde zich hierdoor goed geholpen en soms voelde u zich lange tijd heel erg goed. U begon uw arts dan ook minder frequent te bezoeken. Net wanneer hij dacht dat u al gauw met uw medicatie zou kunnen stoppen, werd u opnieuw ziek. Daardoor werd de dosis van uw medicatie terug verhoogd, waarna u zich weer kalmer voelde. In 2010 verbleef u 3 weken in Zwitserland bij uw tante. U voelde zich er veel beter en kalmer. Daarnaast hadden u en uw familieleden om een voor u onbekende reden problemen met de burens, die allen familieleden zijn van uw overleden vader. Toen u 10 jaar was en uw zus 4 jaar, werden jullie door hen geslagen. Omdat u het gevoel had in Servië geen genezing te vinden, besloot u het land te verlaten. U vertrok samen met uw stiefvader, I. S. (O.V. 6.818.431), en uw moeder en arriveerde in België op 23 mei 2011. U diende de volgende dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw Servische identiteitskaart, afgeleverd op 28 mei 2010; uw Servisch paspoort, afgeleverd op 4 juni 2010; 6 Kosovaarse medische attesten, afgeleverd door Dr. F. A., te Prishtinë tussen 10 mei 2010 en 17 mei 2011; een Belgisch medisch attest, afgeleverd door Dr. D., te Marche op 8 juli 2011; een bewijs van uw tewerkstelling bij “Radio Bujanoci” en de overlijdensakte van uw vader S. B., afgeleverd op 30 juli 2002.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw moeder, M. B., werden uiteengezet. In het kader van haar asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

[Het onderdeel motivering uit de beslissing inzake M. B. wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Servisch identiteitskaart en paspoort tonen enkel uw identiteit, nationaliteit en herkomst aan, dewelke door mij niet worden betwist. De Kosovaarse medische attesten en het Belgisch medisch attest bewijzen dat u psychische problemen heeft, wat door mij evenmin in twijfel wordt getrokken. Ook aan het feit dat uw vader, S. B., in 1991 gestorven is en dat u tussen november 2007 en januari 2009 bij de radio van Bujanoc werkte, wordt niet getwijfeld.

Ook inzake de asielaanvraag van uw stiefvader, I. S., heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De feiten worden niet betwist.

2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen drie verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers voeren de schending aan “*van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 1A, 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel*”. Verzoekers verwijten het CGVS ten slotte een manifeste appreciatiefout.

3.3. Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoekers tegelijkertijd een schending aanvoeren van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat zij niet in redelijkheid kunnen aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissingen zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, *in casu*, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekers de motieven die de beslissingen onderbouwen, kennen (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoekers louter kritiek hebben op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekers werden gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich konden laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van hun keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekers kregen bovendien de kans om in hun vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3.5. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoekers stellen te vrezen in Servië het slachtoffer te zullen worden van discriminaties omwille van hun Albanese afkomst en dat dit het hen onmogelijk maakt om op een normale manier in Servië te leven. Daarnaast vrezen verzoekers de burens in Bijace. Verzoekers beweren dat, gelet op hun Albanese afkomst, zij geen bescherming kunnen krijgen van de Servische politie of de MEP. Volgens verzoekers zijn *“de agenten Serviërs en helpen deze agenten de Albanezen niet”*. Verzoekers ontkennen niet dat er ook Albanese agenten werkzaam zijn bij de Multi-etnische politie (MEP), maar beweren dat deze Albanese agenten onder het gezag en het toezicht staan van Servische agenten en dat zij om die reden zeer weinig hulp kunnen verwachten van de MEP. Volgens verzoekers is het dan ook begrijpelijk dat zij geen hulp zochten bij de Servische autoriteiten.

Verzoekers beperken zich in het verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken van de conclusies van de bestreden beslissingen, het formuleren van bouté ongefundeerde beweringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en verwijten naar het CGVS toe, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Daarenboven stellen de bestreden beslissingen duidelijk dat het hoofd van de politie in Preshevë een etnisch Albanees is, zodat verzoekers bewering dienaangaande feitelijke grondslag mist. Verder ondernemen verzoekers geen enkele poging om de motieven in de bestreden beslissingen aangaande tweede verzoeksters aangehaalde schrik voor de Serviërs te weerleggen, zodat deze motieven onverkort gehandhaafd blijven. Wat de beweerd discriminaties betreft, stelt verwerende partij terecht vast dat verzoekers hiervan pas voor het eerst in het verzoekschrift melding van maken. Er kan dan ook verwacht worden dat verzoekers dit nader toelichten wat niet het geval is en voorts wordt geen enkel concreet en geobjectiveerd element aangebracht die dit kan ondersteunen. Dergelijke laattijdige verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen.

Verzoekers weerleggen dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. Derhalve blijven de dienaangaande motieven van de bestreden beslissingen overeind.

4.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoekers beroepen zich in ondergeschikte orde op de toekenning van de subsidiaire bescherming en steunen hiervoor op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 77 629 / IV, RvV 77 625 / IV en RvV 77 088 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK